

Ζητοῦντα νὰ συναθροίσω τὰς σκέψεις μου μ' ἐπλησίασε κύριός τις ἔφιππος προσαγορεύσας με εἰς γλῶσσαν, ἣν ἠγνόουν. Συνώδευεν αὐτὸν ἕτερος ἵππεύς, ὅστις μοι ἀπηύθυνε τὸν λόγον βουλγαριστί ἐρωτῶν ἂν εἶμαι καλλίτερον ἢ καὶ ὅστις, μετὰ καταφατικὴν μου ἀπάντησιν, ὠμίλησεν εἰς τὴν ξένην γλῶσσαν πρὸς τὸν ἄλλον κύριον, ὁ ὁποῖός μοι ἐμειδίασε καὶ κύψας ὑπεράνω τῆς ἀμάξης ἐθώπευσε μετὰ καλοκάγαθίας τὴν κεφαλὴν μου.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ συντομεύω. Ταχέως ἔμαθον τίνες οἱ φίλοι μου. Εὐρέθην ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ πατρικοῦ μου οἴκου ὑπὸ Ἄγγλου κυρίου ἀσχολουμένου εἰς τὴν διανομὴν βοηθημάτων καὶ εἰς Τούρκους καὶ εἰς Βουλγάρους ἐξίσου—ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ πολέμου μαστιζομένη χώρᾳ. Τὸ ὀπισθὲν μέρος τῆς οἰκίας ἐκαίετο ὅτε ἔφθασε καὶ ἂν μὴ μ' ἔσωζεν αἱ γραμμαὶ αὐταὶ οὐδέποτε ἐγράφοντο. Τί ἀπέβη ὁ Ὀμὲρ ἀγνοῦ οὐδέποτε ἀκούσας περὶ αὐτοῦ.

Ὁ ὑπερασπιστής μου μ' ἔφερον εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἔμεινα ἐπὶ τινὰς μῆνας. Βραδύτερον μὲ υἱοθέτησεν ὁ πλοίαρχος ἀγγλικῆς ἀτμοπλοῖου ὅστις μ' ἔφερον ἐδῶ, εἰς Ἀγγλίαν. Μὲ μετεχειρίσθη πάντοτε ὡς υἱὸν του καὶ τώρα εὐρίσκομαι εἰς τὸ σχολεῖον μετ' ἄλλων βουλγαροπαίδων ἐν Μ. . . .

Ὁ δεύτερος πατήρ μου λέγει ὅτι ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ ἀληθής μου πατήρ ζῆ ἀκόμη καὶ μοι ὑπεσχέθη ὅτι ἡμέραν τινὰ θέλω τὸν ἐπανίδει. Τῶ ὠμίλησά ποτε περὶ τῆς μητρὸς μου, τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, ἀλλὰ τότε ἐδάκρυσε καὶ ἦτο περιττὸν νὰ μοι εἴπῃ ὅτι κάλλιστα γινώσκω, ὅτι δηλαδὴ οὐδέποτε θὰ τοὺς ἐπανίδω ἐντεῦθεν τοῦ τάφου.

C. B.

(Ἐκ τοῦ Constantinople Messenger.)